

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เนชั่นสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที ๑๒-๑๘ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๓๒-๓๓ มูลค่าข่าว ๑๖๕,๔๑๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

รอยยิ้มริมถ้ำ | www.facebook.com/กตธี ปรชัย แสนยะบุญ

เจริญขวัญ แพรกกอง บลาชาสสกี สองลิสต์กวีซีไรต์ สไตลส์ลิม (1)

“บ้านเรานั้น คนไทยด้วยกัน สืพวเดียวกัน รากวัฒนธรรมเดียวกัน
แค่ความเชื่อทางการเมืองต่างกัน ก็สามารถฆ่ากันตาย
และพร้อมที่จะก่อความรุนแรงระหว่างกันได้ตลอดเวลา”

● ชีวิตและการทำงาน

‘เจริญขวัญ’ เป็นชาวราศีกุมภ์ และ
เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด เกิดใน
ครอบครัวอาจารย์มหาวิทยาลัย ตอน
เด็กฯ แม่เอาไปฝากเข้าเรียนชั้นประถมที่

โรงเรียนสวนเด็ก แล้วย้ายไปเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนต้นที่สาธิต มศว. ปทุมวัน จากนั้นก็ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา วิทยาโท สอบเข้าเรียนต่อคณะศิลปศาสตร์ ธรรมศาสตร์ หลังสำเร็จการศึกษาก็ออกมาทำงานด้านสื่อสารมวลชนอยู่ระยะหนึ่ง จึงศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านสิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

เริ่มทำงานครั้งแรกที่สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จากนั้นก็ทำงานตำแหน่งรองบรรณาธิการสำนักพิมพ์สายน้ำ เบื้องานสำนักพิมพ์เลยมาสัมภาษณ์นิตยสาร เลยได้เป็นนอโยงเขียนสารคดี ตำแหน่งกองบรรณาธิการนิตยสาร DECADE

ซีพีจอลงเท้าและลงใจก็เลยย้ายจากนักเขียนมาเป็นประชาสัมพันธ์ให้สำนักพิมพ์มูลนิธิดึกพอเมื่ออีกหกก็ลาออกแล้วโบกรถขึ้นเหนือลองได้อยู่พักใหญ่ แล้วไปซุกตัวในป่าเกาะเหวี่ยงแถวทุ่งใหญ่นเรศวรอยู่ระยะหนึ่ง พอเริ่มคิดถึงเมืองก็ออกจากป่ามาทำงานเขียนสารคดีประจำกองบรรณาธิการนิตยสาร THE EARTH 2000 และเป็นคอลัมน์นิสต์ให้นิตยสาร Bangkok Today (ในยุคนั้น) เริ่มเขียนคอลัมน์ประจำ 'ดอกไม้ในความคิด' ต่อมาเมื่อผันตัวเองมาเป็นคนข่าวและคอลัมน์นิสต์ให้กับ

หนังสือพิมพ์วิบูลย์กิจรายวัน ก็โยกคอลัมน์นี้มาเขียนใน นสพ.

วิบูลย์กิจวันอาทิตย์ 'กระแสวิเคราะห์' ควบคู่ไปกับการเขียนสารคดี

เชิงข่าว

หลังสำเร็จการศึกษาปริญญาโท ก็นั่งเก้าอี้บรรณาธิการให้นิตยสาร 'เย็นศิระ' พร้อมทำงานเขียนให้กับนิตยสารบางเล่มไปด้วยในนามแฝง งานสุดท้ายก่อนย้ายมาอยู่ต่างประเทศ คือเป็นนักเขียนประจำให้บริษัท Plan Printing

เริ่มเขียนบทกวีตั้งแต่สมัยเรียนปีหนึ่ง ได้รางวัลที่สองในการประกวดบทกวีของคณะวารสารศาสตร์ จากนั้นก็เริ่มมีบทกวีลงตีพิมพ์ตามนิตยสารต่างๆ อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เรียนชั้นปีที่สาม เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ จุดประกายวรรณกรรม กรุงเทพธุรกิจ เนชั่นสุดสัปดาห์ นิตยสาร Writer และลลนา

เริ่มเขียนสารคดีควบคู่กับการเขียนบทกวี โดยมีผลงานสารคดีตีพิมพ์ชิ้นแรก ในนิตยสาร 'นะคะ' เมื่อตอนเรียนธรรมศาสตร์ปีสี่ แปลงานวรรณกรรมเขาวงกต เมื่อทำงานรองบรรณาธิการสำนักพิมพ์สายน้ำ ปัจจุบันมีงานเขียนที่ดีพิมพ์เป็นเล่มแล้วคือ วรรณกรรมเขาวงกตแปลเรื่องอาถรรพ์ลึกลับ, ตะลุยแดนมังกร, ตำนานนักเดินทาง (รวมบทสัมภาษณ์) โดยเขียนร่วมกับคุณนิพัทธ์พร เริงแก้ว, ดอกไม้ในความคิด (ได้รับรางวัล เซเวน Book Awards ด้านปรัชญา ในปี 2547), สารคดีชุด 'เที่ยวท่องห้องสมุด', รวมบทกวี 'นาฏกรรมแห่งการเฝ้ามอง', รวมสารคดี 'เรื่องเล่าใต้เงาเทพีเสรีภาพ', รวมบทกวี 'ฉันทะลักเธอ' (ลองลิสต์ซีไรต์ปีนี้), ประชาธิปไตยอันขึ้นซ้ำ

นอกจากนี้ยังมีผลงานทางด้านบทกวีที่ได้รับรางวัลคือ 'นี่หรือคือประเทศของข้าพเจ้า' ได้รับรางวัลรองชนะเลิศบทกวีการเมืองพานแว่นฟ้า ปี 2554, บทกวี 'กวีเขียนกวีด้วยสีไต' ได้รับการคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 40 บทกวีดีเด่นในรอบ 40 ปีนักเขียนและกวีไทย

ปัจจุบันแต่งงานกับนักเขียนอเมริกัน แล้วย้ายไปอยู่รัฐอินเดียนา สหรัฐอเมริกา เป็นการกึ่งถาวร โดยดำรงตำแหน่งรองประธานบริษัทด้านประชาสัมพันธ์และการตลาด The Ugly Dog Media Company และ Techie.com ยังคงเขียนสารคดีให้นิตยสารบางฉบับในเมืองไทยเป็นงานอดิเรก

● อยู่เมืองนอก มองเมืองไทย

เป็นคำถามที่กว้างมาก จะให้มองในแง่ไหนล่ะคะ ถ้าในแง่การเมือง การเมืองบ้านเรายังล้มลุกคลุกคลานอยู่มาก และที่น่าเศร้าที่สุดคือ ความเกลียดชังระหว่างคนที่มีความเชื่อทางการเมืองแตกต่างกัน ได้ฝังรากหยั่งลึกจนแทบจะเรียกได้ว่าไม่เคยปรากฏมาก่อน แผ่นดินแตกร้างอย่างชัดเจนในเงาของตนเอง สถานการณ์ความขัดแย้งในสังคมไทยที่รุนแรงและยืดเยื้อ มีการแบ่งฝ่ายแบ่งสีออกจากกันอย่างเด่นชัด สะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยเรากำลังเผชิญกับความขัดแย้งทางการเมืองในระดับที่รุนแรงมากขึ้น ผนวกเข้ากับ ความขัดแย้งเชิงโครงสร้างที่มีมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแย่งชิงอำนาจ และการใช้อำนาจมิชอบ

รวมถึงสถานการณ์ ความขัดแย้งจากผลประโยชน์ ในเรื่องของการแสวงหาผลประโยชน์ทับซ้อนจากอิทธิพลของนักการเมือง การทุจริต คอร์รัปชัน ทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง มีการต่อสู้และตอบโต้กันอย่างดุเดือด หลายต่อหลายครั้งมีการปะทะกันจนถึงมีผู้บาดเจ็บรุนแรงและเสียชีวิต สถานการณ์ความขัดแย้งที่เรื้อรังปรากฏต่อสายตาชาวไทยและต่างชาติ ผ่านสื่อต่างๆ ส่งผลทำให้ต่างชาติขาดความเชื่อมั่นในการลงทุน ส่งผลกระทบเชิงลบต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง สร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจที่น่าคิดคือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เกี่ยวข้องกับเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์ของผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างชัดเจน

ที่เลวร้ายไปกว่านั้น นักการเมืองใช้วาทกรรมต่ำช้า ปลุกเร้าให้เกิดสงครามการเมืองเพียงเพื่ออาศัยศพลเหล่านั้นก้าวเป็นฐานไปสู่อำนาจเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ของตัวเอง ซึ่งจะไปแล้วในประเทศอื่นก็ไม่ได้แตกต่างอะไรจากเรานัก ไม่ว่าจะประเทศไหนๆ หรือแม้แต่ในอเมริกาเองก็ตาม ก็ยังมีการโกงกินอยู่ทุกระดับของการเมือง ไม่ได้แตกต่างอะไรกับการเมืองไทยนักหรอก แต่ระบบของอเมริกาเปิดให้ตรวจสอบได้มากกว่าระบบการเมืองไทยเท่านั้นเอง

ในกรณีความเกลียดชังระหว่างผู้คนในสังคม ในอเมริกาก็ยังมีภาวะการเหยียดผิวและดูถูกกันและกันอยู่อย่างแอบแฝงนะคะ เช่น คนขาวก็ยังเหยียดคนดำ คนดำเกลียดเอเชียและเม็กซิกัน ยังคงมีการเหยียดหยามกันระหว่างสีผิวที่แตกต่าง แต่บ้านเรานั้นคนไทยด้วยกัน สีผิวเดียวกัน รากวัฒนธรรมเดียวกัน แต่ความเชื่อทางการเมืองต่างกัน ก็สามารถฆ่ากันตาย และพร้อมที่จะก่อความรุนแรงระหว่างกันได้ตลอดเวลา

ไล่ระดับลงมาเรื่องปัญหาปากท้อง ปีที่แล้ว 2555 ดิฉันกลับเมืองไทยไปซื้อสินค้าบางอย่างแพงกว่าสินค้าในอเมริกาอีก บอกตรงๆ ว่า ตกใจมาก ที่อเมริกาจะมีร้านขายสินค้าราคาถูกรองรับคนที่มีรายได้น้อย ซึ่งแม้จะมีราคาถูก แต่คุณภาพไม่ได้ดีเลย ที่มีร้านชนิดที่เรียกว่า 'ทุกอย่างดอลลาร์เดียว' มีสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคให้ซื้อ รวมทั้งขนมขบเคี้ยว สินค้าพวกนี้ได้มาตรฐานทั้งนั้น ที่ราคาถูกเพราะอาจจะไม่ได้ใช้งบประมาณมาเลยเอามาขายในร้านแบบนี้ กินได้ใช้ได้อย่างสะดวกใจค่ะ ดิฉันก็ซื้อของใช้จากร้านประเภทนี้บ่อยๆ แต่ในเมืองไทยนี้ ทั้งคนจน

และคนรวยต่างก็ต้องซื้อสินค้าในราคาเดียวกัน แบบนี้ลำบาก
นะคะ คนไทยยุคปี พ.ศ.นี้

ที่อเมริกามีทางเลือกที่เปิดกว้างสำหรับคนมีรายได้น้อย
มากกว่าเมืองไทยมาก แต่ดิฉันก็ไม่ได้บอกว่า สภาพความเป็น
อยู่ของอเมริกันชนดีกว่าคนไทย เพียงแต่พยายามเปรียบเทียบ
ให้เห็นภาพกว้างๆ เท่านั้น ว่าผู้มีรายได้น้อยในอเมริกา มีระบบ
สนับสนุนให้อยู่รอดได้โดยไม่ต้องกีดก๊อหนักเก้อกินมากนัก จน
กระทั่งคนบางกลุ่มอาศัยช่องโหว่นี้หาผลประโยชน์เข้าตัวเองก็
มี เพราะมีบัตรที่เรียกว่า 'ฟู้ดสแตมป์' สำหรับคนที่ไม่มีรายได้ไว้
ซื้ออาหารเลี้ยงดูตนเอง โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งอาหารที่ใช้
ฟู้ดสแตมป์ซื้อได้ก็คืออาหารแบบเดี่ยวนิดเดียวตามร้านทั่วไปนั้น
แหละ เพียงแต่จำกัดวงเงินว่าครอบครัวนี้สามารถใช้บัตรนี้ได้ใน
วงเงินเท่าไรต่อเดือน เป็นสวัสดิการของรัฐค่ะ ซึ่งก็มาจากภาษี
ประชาชนนั่นเอง

สภาพเศรษฐกิจของอเมริกาตอนนี้ก็ย่ำแย่ ภาพที่มักจะได้เห็น
ในภาพยนตร์ว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของคนอเมริกันหรูหรา ร่ำรวย
นั้นเป็นภาพมายาเท่านั้นค่ะ อย่าเชื่อฮอลลีวู้ดมาก เพราะไม่ใช่
ความจริงทั้งหมด ■

อ่านต่อฉบับหน้า >>